

“ja us haveu subscrit pel Casal?”. Ell sol farà més inscripcions que tots els altres plegats; ell escriurà i farà escriure (a mi em fa escriure) més articles sobre el Casal, que no pas ningú; i ell pensarà i en parlarà cada dia i a tothora. Si ningú més en tingués cura, ell tot sol en curaria, i encara que hagués de trigar cent anys o que ningú se l'escoltés, ell aniria fent i aniria somrient com fa sempre, sense enfadar-se mai, insistint dolçament, com un infant tossut... Ja sabeu tots com és sempre ben rebut a tot arreu, per excellent company i amic de tots.

El Casal té, doncs, amb ell, un element de vàlua. Joestic segur de què si un dia manqués un sol company per subscriure's al Casal, i fos un company que visqués exercint en un d'aquells llogarrets pireneics, gairebé incomunicats per la neu i el roquissà, En Tost hi aniria i portaria un butlletinet de 400 pessetes.

Lluís Vila i Abadal.—En Vila i Abadal és dels que no fan soroll i fan feina. No el veureu molt pel Sindicat; no enraona gaire ni és amic de què li gastin el nom; però no deixa ni un instant de treballar. Treballador incansable i constant s'ha fet lentament i sense xivarri el privilegiat lloc científic que ocupa; i pel mateix procediment i sense que molts ho sàpiguen, ha treballat intensament i durant anys sencers pel Casal; garbellant i pulint un projecte, fent-lo viable, demos-

trant que “era possible” i ensenyant el camí, l'únic camí: el de voler-lo i treballar-hi, amb aquella tenacitat que ell treballa; amb aquella paciència de benedictí. Si avui el projecte del Casal avança i és viu i vibra i promet, i no és una cosa gairebé oblidada i considerada irrealitzable, a ell en devem bona part. Ell ja fou l'autor de la primera proposició que parla de Casal (Assemblea del 1924) i quan el paperam dormia, quan ningú en feia cas i quan no era cap lluïment el parlar-ne, ell va arrodonir un projecte *viable*, pràctic, i el va publicar en demostració que era possible fer el Casal, i donant un alt exemple de laboriositat, amor al Sindicat i entusiasme per una obra

... ..

Altres companys treballen i esmercen energies en la magna empresa del “Casal del Metge”; molts mereixen o mereixeran d'ésser inclosos entre els meritíssims que deixen el seu nom gravat, si no en les columnes de l'edifici, en les pàgines de la Història del Sindicat. Imitem-los! El Casal el tindrem gràcies a ells, però tots estem obligats a ajudar-los. És una obra que ha d'ésser de tots i tots plegats hem de fer-la, amb fe, amb entusiasme, amb constància i amb un afany d'emulació i de competència que ens empenyi a fer més que els altres, i distingir-nos per ésser com ells, ELS HOMES DEL CASAL.

Subscriviu-vos al Casal del Metge

OBLIGACIONS HIPOTECARIES, AMB LA GARANTIA DEL PROPI IMMOBLE, DE 400 PESSETES
EFECTIVES, AMORTITZADES AL PREU DE 500 PESSETES

INTERÈS DEL 4 % NOMINAL (5 % EFECTIU) LLIURE DELS TRIBUTS ACTUALMENT ESTABLERTS
AMORTITZACIÓ EN 50 ANYS I EN PREFERÈNCIA ALS HEREUS DELS COMPANYS DESAPEREGUTS
LA SUBSCRIPCIÓ MÍNIMA ÉS DE 400 PESSETES. LES SUBSCRIPCIONS SUPERIORS HAN D'ÉSSER
MÚLTIPLES DE 400

LA SUBSCRIPCIÓ ES POT FER EFECTIVA EN UN SOL TERMINI DE LA TOTALITAT O EN 3 TER-
MINIS: DEL 50 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % ALS SIS MESOS
I EL 25 % RESTANT DESPRÉS

El Casal ha d'ésser de tots.

Subscriviu almenys una obligació